

Arvi Lindroos' konsert

är i morgon kl. 8 i Stadshusets festsal. Som vid konserten utföres Merikantos hymn „D öd e n till är a,” hvars text återfinnes på annat ställe i dagens nummer. Hymnen, som är skrifven till en teosofisk kongress i Sverige, har endast tvenne gånger tidigare utförts i vårt land en gång vid en musikinstitutsuppvisning och senare i Tavastehus af samma kör som i morgon uppträder här. Kompositören var själf närvarande vid uppförandet i Tavastehus och uttryckte därvid sitt fulla gillande med prestationen.

I sin helhet är programmet följande:

Herr Lindroos sjunger till pianoackompanjemang följande sånger: Hildach; Kevät, Schuibert; Merellä, Stenhammar: Min stamfar hade en stor pokal, Peterson-Berger; Du ler, Schumann; De två grenadiärena.

Tavastehus och Tamp. nuorsuomal. nuorets blandade kör sjunger ujtider herr Lindroos ledning. Hermann: Oon suomalaisen, Dawland: Kaipaus, Bach; Nyt soimaan viulut, klaneetit, Ole Bull: Kun maan melu haipuu ocn Kotilainen; Näin unta kesästä kerran.

„I 1 libro Santa,” trio för sång, violin och piano, utföres af herrar Lindroos och Koskimies samt fru Lindholm.

Slutnummer är Merikantos tidigare nämnda hymn „Döden till ära.” Hymnen utföres af herr Lindroos (baryton,) fru Sevon (sopr,) fru Sohlberg (deklamation,) fru Lindholm (piano) samt Tavastehus amatörorkester och de tidigare nämnda blandade köerna.

16.2.1917 Tammerfors Aftonbladet , s.3

Döden till ära

Af Pekka Ervasti.

(Text till Merikantos komposition med samma namn, som uppföres vid Arvi Lindroos konsert i morgon.)

Vore jag skald, skulle jag sjunga en sång till din ära, o död; ty dig hafva skalderna ej prisat.

Människans yttersta fiende har du blifvit kallad, odh syndens lön och förstöraren af all glädje.

Människorna frukta dig, de sky dig och söka undfly dig.

Men jag vill stränga min Kantele till din ära, o död.

Ty jag tror, att du är min och alla mina mänskliga bröders bästa och trognaste vän.

Sann är du, öppen odh ärlig.

En högsint vän ib' du och en vis vän.

Som en fader vet du hvad oss människobarn höfves odh oss godt är, du smickrar oss ej, utan du vill hjälpa oss och säger oss oförställt, hvad vi hafva felat. Med kraftig hand visar du oss vägen och säger: Här skolen I vandra.

Ditt lof och ditt pris ville jag sjunga, o död, ty som en vän oöh mildt blickande vän är du för oss människobarn, vackra sägner förtäljer du för oss ocb vandrar vid vår sida i drömmarnas eden. Som en moder är dn.

Som en alltförsörjande moder, den med fröjd och stolthet sluter oss i sin famn. När vi noga följt vår faders föreskrifter.

Du är vår hjärtas leende glädje sen all sorg förgått.

Alla melodier smälta samman hos dig till en väldig symfoni.

Till ditt pris, o död, ville mitt spel jag stränga, du när du kommer, kommer du ej som benrangelmannen med lian på axeln, utan som Guds högsinta sändebud kommer dn, som en af dessa minsta, hvilka bedja oss att icke glömma den all förbarmande kärlekens eviga lifslag.

Ty större än du, o död, är hemligheten om det eviga lifvet.
Djupare än helvetet, högre än himmelen är gudsriket i
hjärtats renhet, förlåtelse och kärlek. Detta är Guds rike ooh
Guds rike är evig frid och glädje i deras hjärtan som känna dess
förbarmande kärlek.

Högre och vidare är det än de snillrikes och världsvises
himlar, och de små, som längta efter dess tillkomst, ingå uti
det.

Därför lofprisar och tackar jag dig, du död, att du påminner
oss om allt detta och genom din ankomst gång för gång lär oss
att segra öfver dig.

Ty slutligen skola och vi ärfva det rike hvarom skrifvet är:
hvad intet öga skådat,
och intet öra förnummit,
och intet människohjärta anat,
har Gud beredt åt dem, som honom älska. — Amen.

Fredagen den 16 Februari Tammerfors Aftonblad Nro 25 1917

Arvi Lindroos' konsert

Herr Arvi Lindroos hade alt glädja sig åt en talrik publik vid
konserten senaste lördag. Och det var heller icke att undra
öfver, ty programmet erbjöd ett såpass rikt och värdefullt
innehåll, alt man sällan härslädes är i tillfälle att åhöra ett
sådant. Herr Lindroos själf uppträdde sålunda i egenskap af
solist, körledare, solosångare och dirigent för den storslagna
kompositionen ”Döden till ära”.

Arvi Lindroos äger en djup, vacker och bärande röst och
sjunger lätt och ledigt. Programmet inleddes med fem
solosånger med accompagnement af fru Lindholm. En

synnerligen vacker och behaglig liten visa var Peterson-Bergers „Du ler”, hvilken omedelbart måste bisseras. I den lilla sången tolkade hr Lindroos känslofullt och veckt den vackra och betagande stämningen. Äfven Stenhammars „Min stamfar hade en stor pokal” var en fängslande sång, men kom dock icke till fullt uttryck. Schumans kända „De två grenadiererna” vann såsom alltid åhörarna och mottogs i herr Lindroos' tolkning med Ulligt bifall. De mäktiga slutstroforna brusade manligt, eldande och medryckande genom salongen.

Herr Lindroos fick mottaga en vacker blomsterbukett. Ackompanjemangt sköttes med van hand och smakfullt af fru Lindholm.

Programmets andra del upptog körsång af Tavastehus blandade kör och Nuorsuomalaiset Nuorets i Tammerfors blandade kör under ledning af herr Lindroos. Ett särskildt beröm förtjäna de goda och behärskade baserna. Sopranerna däremot voro på sina ställen alldeles för höga och skarpa och samklngen blef i någon mån lidande däraf. Körerna sjöng fem sånger el Hermann, Dowland, Bach, Ole Bull och Kotilainen, af dessa den sistnämndas „Näin unta kesästä kerran” utan tvifvel bäst. Röstresurserna voro goda och skulle resultatet helt säkert blifvit betydligt bättre efter några flere öfningar af de båda körerna tillsamman. Det var därför naturligt att samklngen icke kunde vara oklanderlig, då ju kören var sammansatt af sångare från tvenne släder. Själffallet hafva gemensamma öfningar icke i tillräcklig grad kunnat äga rum.

Programmets värdefullaste del upptogs af Merikantos storslagna komposition „Döden till ära”, hvilken nu utfördes med svensk text. Nämnda hymn utgör en komposition för solosång, recitation och kör med ackompanjemangi af etrårkorkest er och piano. Komposinen utföll i stora drag utmärkt väl och gjorde ett mäktigt intryck. Bäst lyckades i alla

fall fru Sevon, som med en praktfull och klingande ren röst utförde sopranpartiet, fru Sohlberg, som med känd skicklighet med patos och inspiration framförde recitationspartiet och herr Lindroos, som sjöng ett stämmingsfullt barytonparti.

Stråkorkesterns och pianots ackompagnement sekunderade förträffligt. Beträffande körerna kan den anmärkningen likväl göras, att uttalet var oklart och otydligt, främst kanske beroende därpå att texten var svensk.

Ytterligare utfördes Pinsutis „Il libro santo” för sång, violin och piano. Violinpartiet tolkades mycket förtjänstfullt af herr Koskinen. Herr Lindroos uttal af den italienska texten blef däremot osäkert och trefvande, emedan sångaren hela tiden var stricte bunden af pappret.

Mårten Knarr.

19.2.1917 Tammerfors Aftonblad nro 29